

ВРАБЕЦЪ

— Чикъ-чирикъ! Чикъ-чирикъ! Зиме, лѣте, въ пекъ и мразъ
Чуйте пѣсень, чуйте викъ. Бързамъ, трудя се за васъ.

На стрѣхата сивъ врабецъ — По нивя съмъ помагачъ,
Пъргавъ, веселъ, хубавецъ — По лозята — смѣлъ пазачъ.

Кацналъ, отъ студа трепти, А сега, сега, сега —
И крещи, крещи, крещи: Гледайте ме — босъ въ снѣга:

— Чикъ-чирикъ! Чикъ-чирикъ! Нѣмамъ кожухъ, ни калпакъ:
Нѣмамъ кѣща, ни чифликъ. Ала пакъ съмъ веселякъ:

Че на пълния хамбаръ
Азъ съмъ сѣщи господаръ.

Драго Поповъ

КОКИЧЕ

Разлюлѣла бѣла пола изъ нивята,
Тръгна да дарува пролѣтѣта земята.

На гърди ѝ висятъ бисерни гердани,
На ржцетѣ гривни отъ злато ковани.

Отъ югъ лудо бѣга веселиятъ вѣтъръ,
Маха си ржцетѣ, развѣва косата.

Бисерни гердани дръпна вѣтъръ лудо,
Скжса ги и прѣсна бисери за чудо.

Дето бисеръ падна, цвѣтенце израсте,
По поляни малки, подъ низкитѣ храсти,

Цвѣтенце съ главичка отъ бисеръ — кокиче
Съсъ него дечица радостно се кичатъ.

Александъръ Бурмовъ